

ಮರ್ಲಾ ದಾಪುರ ಕಾಡಂಚಿನಲ್ಲಿ ಚೇನ್ನಮ್ಮೆ ಎಂ ಅಳ್ಳಿ ಇದ್ದಳು. ಜೀವನ ಸಾಗಿಲು ಆಕೆ ತನ್ನ ಗುಡಿಗಿಲೆನ ಸುತ್ತ ತರಹಾರಿ ಬೆಳೆಯಮ್ಮಿದ್ದಳು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆ ಅಳ್ಳಿ ಏದಾರು ಕೋರಿ, ಎರಡು ಹುಂಜಗಳನ್ನು ಸಾಕಿದ್ದಳು. ಒಂದು ಹುಂಜ ಕೆಟ್ಟಿತ್ತು ಅದಕ್ಕೆ ‘ಕರಿಯಾ’ ಎಂದೂ ಮತ್ತೊಂದು ಬಿಳಿ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ‘ಬಿಳಿಯಾ’ ಎಂದು ಕೊಗುಮ್ಮಿದ್ದಳು. ಈ ಎರಡೂ ಹುಂಜಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ದವಡವ್ಯಾವಾಗಿದ್ದವು.

ಹೀಗಾಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾಡು ಪ್ರಾಲೀಸಬಾರದೆಂದು ಎರಡೂ ಹುಂಜದ ಕಾಲಿಗೆ ದವಡ ದಾರ ಬಿಗಿದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮರಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅವು ದಾರದ ಉದ್ದರ ತನಕ ಹೋಗಿ ಹುಳು ಹುಪ್ಪಿಟೆ ತಿನ್ನಿತ್ತಿದ್ದವು. ಚೇನ್ನಮ್ಮೆ ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಯಾವ ಬಂಧನ ಇಲ್ಲದೆ ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಮುಕ್ಕುವಾಗಿ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕೋಳಿಗಳನ್ನು ಕಂಡ ಹುಂಜಗಳಿಗೆ ತಾವೂ ಆ ರಿತಿ ಓಡಾಡಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಮತ್ತಿತು. ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಎಲ್ಲರೂ ಮಲಗಿರುವಾಗ, ಎರಡೂ ಹುಂಜಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಸಹಾಯಿದಿಂದ ತಮ್ಮ ಕಾಲಿನ ದಾರ ಬಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು ‘ಅಭ್ಯಾಸ..’ ಎಂದು ನಿಟ್ಟಿಸಿರುಬಿಟ್ಟಿವು. ಅನಂತರ ಮಿಳಿಯಿಂದ ಕಂಡ ಕಂಡ ಕಡೆ ಹೋಗಿ ಮನಸೋ ಇಳ್ಳಿ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕ ಆಹಾರ ತಿನ್ನತೊಡಗಿದವು.

ಮೊಲದ ಸಹಾಯ

■ ಅರವಿಂದ ಜಿ. ಜೋಣಿ

ಕಲ: ಸಂತೋಷ್ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಎರಡೂ ಹುಂಜಗಳು ಆಹಾರ ಅರಸುತ್ತ ಈಚೆಗೆ ಬಂದಾಗ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ದುಷ್ಪ ನರಿಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದವು. ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನರಿಯ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಎರಡೂ ಹುಂಜಗಳನ್ನು ಕಬಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ಮತ್ತಿತು.

ಮರುಕ್ಕಾಣವೇ ಅದರ ಮನದಲ್ಲಿ ಅವು ಎರಡಿವೆ ನಾನು ಒಬ್ಬನೇ. ಅಕ್ಕಾತ್ಮಾಗಿ ನಾನು ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಹೋದರೆ, ಮತ್ತೊಂದು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ತುಂಬಾ ಹೋತ್ತು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕದ ಮರದ ಪೂರ್ಣರೆಯೋಳಿಗೆ ಒಂದು ಮೊಲ ತನ್ನ ಮರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರ ಹೊಳೆಯಿತು. ತಡ ಮಾಡಬೇ ಅದು ಮೊಲದ ಪೂರ್ಣರೆಯ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಮೊಲ ಭಯಗೊಂಡಿತು. ಅದೇ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ನಡುಗುತ್ತ ನರಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದು ‘ಅಣ್ಣಾ... ದಯವಿಟ್ಟು ನನಗೇನೂ ಮಾಡಬೇಡ ಪುಟ್ಟೆ ಮರಿಗಳವೇ’ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಅದರ ಮಾತನ್ನು ಅರ್ಥಕ್ಕೇ ತಡೆದ ನರಿ ‘ನನಗೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಸಹಾಯ ಆಗಬೇಕು..’ ಅದು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು, ನಿನ್ನ ಮರಿಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುವೇ’ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಮೊಲ ಕಣ್ಣೀರಿತುತ್ತ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಡೆ.. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ನಿನಗೆ ಖಂಡಿತ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೇ.

